

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem Martinem Bobákem ve věci

žalobce: **M. D.**
st. přísl. X
bytem X
zastoupený advokátkou JUDr. Veronikou Pupalovou
se sídlem Májová 606/35, 350 02 Cheb

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, který spočíval ve vrácení žádosti žalobce o dočasnou ochranu z 12. 11. 2025, evidované pod čj. OAM-0442100/DO-2025 pro její nepřijatelnost

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce je občanem X. Dne 12. 11. 2025 v ČR požádal o dočasnou ochranu dle zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaných invazí vojsk Ruské federace, ve znění účinném od 3. 9. 2025 (zákon o dočasné ochraně). Tuto žádost žalovaný označil jako nepřijatelnou, neboť nebylo

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

prokázáno, že žalobce je osobou podle § 3 zákona o dočasné ochraně [důvod dle § 5 odst. 1 písm. b) téhož zákona]. Nepříjatelnost vyznačil přímo v tiskopisu žádosti.

2. Žalobce se podanou žalobou domáhá vydání rozsudku, kterým by soud konstatoval, že zásah žalovaného spočívající v tom, že mu dne vrátil žádost o dočasnou ochranu jako nepřijatelnou, byl nezákonný. Zároveň požaduje, aby soud zakázal žalovanému pokračovat v porušování jeho práv, a přikázal mu, aby obnovil stav před vrácením žádosti.
3. Žalobce v žalobě namítl, že žalovaný vyhodnotil jeho žádost o dočasnou ochranu za nepřijatelnou, jelikož se domníval, že nebylo prokázáno, že žalobce je osobou podle § 3 zákona o dočasné ochraně. Žalobce uvedl, že z Ukrajiny utekl a nemůže se tam vrátit. Rozhodl se žít v ČR společně se svými příbuznými a přáteli. Jako první zemi si vybral bezpečné Slovensko, kde dříve nějaký čas působil. Jeho dlouhodobý pobyt na Slovensku skončil 20. 4. 2023. Dne 15. 7. 2025 žalobce ukončil na Slovensku své nefungující podnikání (k tomu dokládá potvrzení z 18. 7. 2025).
4. Žalovaný ve vyjádření z 2. 2. 2026 navrhl, aby soud žalobu zamítl. Žádost žalobce je nepřijatelná z důvodu dle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o dočasné ochraně, jelikož žalobce sám uvedl, že ke dni 24. 2. 2022 pobýval na území Slovenské republiky a byl držitelem víza nebo povolení k pobytu na Slovensku. Z cestovního dokladu plyne, že žalobce na území schengenského prostoru vstoupil 22. 1. 2022 a tento prostor již neopustil.
5. Žalobce na vyjádření žalovaného dosud nereagoval.
6. Soud v souladu s § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.), přezkoumal popsany skutkový děj. O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobce i žalovaný vyjádřili souhlas, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Podkladem pro rozhodnutí soudu je primárně tiskopis žádosti o dočasnou ochranu, který žalobce u žalovaného podal a který mu žalovaný vrátil. Obsah tohoto dokumentu je oběma účastníkům řízení z povahy věci dobře znám a posouzení důvodnosti žaloby záleží na zodpovězení právní otázky.
7. Žaloba je přípustná. Závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu (NSS) z 3. 4. 2025, čj. 1 Azs 174/2024-42, a rozsudku Soudního dvora Evropské unie (SDEU) z 27. 2. 2025, C-753/23, *Krasiliva*, k otázce přípustnosti je třeba bez dalšího vztáhnout i na věci týkající se nepřijatelnosti žádosti dle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o dočasné ochraně.
8. Dále soud připomíná, že i řízení o ochraně před nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu podle § 82 a násl. s. ř. s. je postaveno na principu, že je to žalobce, kdo s ohledem na dispoziční zásadu soudu předkládá konkrétní důvody, pro které považuje žalobou napadený postup za nezákonný. Obsah a kvalita žaloby v zásadě předurčuje obsah a kvalitu rozhodnutí soudu. Není přitom úlohou soudu, aby za žalobce žalobní argumentaci dotvářel. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by roli advokáta jedné ze stran (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS z 24. 8. 2010, čj. 4 As 3/2008-78, č. 2132/2011 Sb. NSS, a přímo ve vztahu k žalobě na ochranu před nezákonným zásahem pak rozsudek NSS z 10. 12. 2024, čj. 1 Ads 161/2024-59, bod 38).
9. Ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. může správní soud poskytnout tehdy, jsou-li kumulativně splněny podmínky, aby žalobce byl přímo (1. podmínka) zkrácen na svých právech (2. podmínka) nezákonným (3. podmínka) zásahem, pokynem nebo donucením („zásahem“ v širším smyslu) správního orgánu, které nejsou rozhodnutím (4. podmínka), a byly zaměřeny přímo proti němu nebo v jejich důsledku bylo proti němu přímo zasaženo (5. podmínka).

Shodu s prvopisem potvrzuje K. Š.

Není-li byt' jen jediná z uvedených podmínek splněna, nelze žalobci ochranu podle § 82 a násl. s. ř. s. poskytnout (srov. rozsudek NSS z 17. 3. 2008, čj. 2 Aps 1/2005-65, č. 603/2005 Sb. NSS).

10. V žalobě žalobce jen letmo zpochybnil důvod odmítnutí jeho žádosti o dočasnou ochranu. Jeho námitky zůstaly v ryze obecné rovině, pokud se omezil na tvrzení, že je občanem Ukrajiny, držitelem platného povolení k trvalému pobytu na území Ukrajiny apod. Dále uvedl, že v minulosti disponoval pobytovým titulem na Slovensku. Žalobce v žalobě opomíjí, že žalovaný jeho žádost zamítl proto, že sám ve formuláři žádosti uvedl, že ke dni 24. 2. 2022 pobýval na území Slovenské republiky, tj. nikoliv na Ukrajině. Žalovaný nadto ve vyjádření k žalobě upozornil na vstupní a výstupní razítka v cestovním dokladu žalobce i na to, že žalobce neopustil Ukrajinu v důsledku probíhajícího ozbrojeného konfliktu, ale z jiných důvodů. Soud žalobci dané vyjádření zaslal, žalobce na něj nikterak nereagoval. S ohledem na uvedené soud pouze v míře obecnosti odpovídající argumentaci žalobce přezkoumal zákonnost rozhodného důvodu, pro který žalovaný přijetí jeho žádosti odepřel a tuto mu pro nepřijatelnost vrátil.
11. Podle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o dočasné ochraně je žádost nepřijatelná, jestliže je podána cizincem, který není uveden v § 3. V § 3 uvedeného zákona jsou vymezeny osoby, na něž se zákon (dočasná ochrana) vztahuje. Podle § 3 odst. 1 zákona o dočasné ochraně uděluje žalovaný dočasnou ochranu cizincům, na které se povinně vztahuje prováděcí rozhodnutí Rady 2022/382¹.
12. V prováděcím rozhodnutí Rady 2022/382, jež aktivovalo stav hromadného přílivu osob, jak jej předpokládá směrnice o dočasné ochraně², jsou takové osoby vymezeny zejména jako ukrajinští státní příslušníci pobývající na Ukrajině před 24. únorem 2022, kteří byli z Ukrajiny vysídleni dne 24. 2. 2022 nebo po tomto datu v důsledku vojenské invaze ruských ozbrojených sil [čl. 2 odst. 1 písm. a)].
13. Pro přiznání postavení osoby oprávněné podle § 3 zákona o dočasné ochraně je tak zapotřebí kumulativního splnění podmínky (i) pobytu na Ukrajině před 24. 2. 2022 a (ii) vysídlení z Ukrajiny dne 24. 2. 2022 nebo po tomto datu v důsledku vojenské invaze ruských ozbrojených sil.
14. Žalovaný měl za to, že žalobce nesplnil již jen první podmínku, a to podmínku existence pobytu na Ukrajině přede dne 24. 2. 2022. Žalobce v žádosti o dočasnou ochranu sám uvedl, že k tomuto dni pobýval na území Slovenské republiky.
15. Ze skutečnosti, že žalobce disponoval povolením k dlouhodobému pobytu v jiné zemi (pobytový titul na Slovensku) jistě nelze mechanicky dovodit nepřijatelnost žádosti. Žadatel o dočasnou ochranu by ovšem měl na Ukrajině přede dnem 24. 2. 2022 dlouhodobě pobývat, tzn. mít tam bydliště, těžiště svých zájmů, žít tam (např. rozsudek Městského soudu v Praze z 17. 8. 2023, čj. 18 A 54/2023-32). Soud míní, že žalobce v žalobě nepředložil žádné konkrétní argumenty brojící proti závěru žalovaného o neexistenci splnění podmínky

¹ Rozhodnutí Rady (EU) 2022/382 ze dne 4. března 2022, kterým se stanoví, že nastal případ hromadného přílivu vysídlených osob z Ukrajiny ve smyslu článku 5 směrnice 2001/55/ES, a kterým se zavádí jejich dočasná ochrana, kterými je Česká republika vázána

² Směrnice Rady 2001/55/ES ze dne 20. července 2001 o minimálních normách pro poskytování dočasné ochrany v případě hromadného přílivu vysídlených osob a o opatřeních k zajištění rovnováhy mezi členskými státy při vynakládání úsilí v souvislosti s přijetím těchto osob a s následky z toho plynoucími

„pobývání na území Ukrajiny“ přede dnem 24. 2. 2022. V souladu s dispoziční zásadou je to přitom žalobce, kdo by měl uvádět alespoň minimální tvrzení o těžišti jeho životních zájmů.

16. Žalobce měl nejpozději v návaznosti na vyjádření žalovaného, které mu soud přeposlal, vysvětlit, že před 24. 2. 2022 měl těžiště zájmů na Ukrajině, a ne na Slovensku či v jiné krajině. Pokud tak neučinil, nebylo úlohou soudu za něj domýšlet důvody, pro které měl žalovaný přijmout jeho žádost o dočasnou ochranu. Soud dodává, že v řízení o žalobě zastupuje žalobce právní profesionálka, která mohla na vyjádření žalovaného řádně a včas reagovat.
17. Postup žalovaného při odmítnutí přijetí žádosti o udělení dočasné ochrany z důvodu dle § 5 odst. 1 písm. b) zákona o dočasné ochraně soud neshledal nezákonným. Proto žalobu zamítl.
18. V souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení u NSS. Kasační stížnost by svým významem měla podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.).

Praha dne 18. 2. 2026

Martin Bobák v. r.
samosoudce